

også tidligere var et problem, og som stadig væk er det i dette lovforslag. Den gennemskuelighed, lovforslaget forsøger at lægge over denne problematik, er utilfredsstillende, og jeg føler ikke, at det er elværkernes opgave at gå ud i en finansiering af forskellige ting over for forbrugerne. Så det vil vi også kigge på.

Elselskabernes muligheder for at gå udenlands har vi været rimelig pragmatiske over for, hvis ellers vi kunne få en række af de andre ting på plads, som lovforslaget godt nok også beskriver. Jeg kan være enig i, at her er vi, som jeg sagde tidligere, på vej over i en liberalisering.

Til gengæld mener jeg, at det er helt uoverskueligt, hvilke overskud og størrelser vi taler om. Hr. Henning Gjellerod nævnte stadig væk milliarder. For mig at se står der ikke noget om nogen milliard i dette forslag. Vi har heller ikke to særlige selskaber – nu er det for så vidt alle selskaber. Det er måske også godt nok, men selve fastsættelsen af den måde, hvorpå selskaberne kan lægge til side, er slet ikke beskrevet. Nogle selskaber, kan jeg forestille mig, har mulighed for at lægge mere til side end andre.

Jeg mener heller ikke, at det er afklaret, hvordan de selskaber, som allerede har foretaget ret effektive rationaliseringer i deres drift, får en passende ligestilling. Det er beskrevet, men jeg kan ikke se andet, end at det bliver noget voldsomt administrativt og uoverskueligt.

Jeg kan se, at den røde lampe lyser, så jeg kommer tilbage igen, for jeg er ikke færdig med mine kommentarer til forslaget.

Eva Møller (KF):

Dette lovforslag er, som ministeren siger, en fornyet fremsættelse af lov nr. 445, som aldrig blev sat i kraft, fordi det viste sig, at der var problemer med EU.

Det Konservative Folkeparti var, som også Venstres ordfører fremhævede for et øjeblik siden, imod lov nr. 445, fordi vi fandt, at der var en lang række ting i det daværende lovforslag, som vi ikke kunne være tilfredse med.

Jeg har noteret mig, at det foreliggende lovforslag, L 230, har ændret på en række af disse forhold. Men jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er meget interessant også i lyset af den debat, vi skal have senere i dag, at man i juni måned 1993 vedtog det daværende lovforslag, som blev til lov nr. 445, og at det så varede ca. 1 ¾ år, nemlig til den 5. april 1995, før Europa-Kommissionen kunne notificere det forslag, vi har her.

Det betyder altså, at når et forslag er færdigbehandlet i det danske Folketing, kan det godt vare 1 ¾ år, før det er igennem en EU-behandling. Det synes jeg er lidt interessant i relation til den række afgiftslove, vi skal se på senere i dag, og som man forventer kan træde i kraft langt hurtigere, til trods for at EU-notifikationen er ganske ukendt.

Jeg synes også, det er lidt forbløffende, at ministeren bruger 14 dage på et lovforslag, som ifølge hans egne bemærkninger er godkendt – det var nemlig det forslag, der var til notifikation i EU – før det kan fremsættes i Folketinget, og så får vi andre 2 dage til at komme igennem det. Hvorfor skal ministeriet med alle dets embedsmænd bruge 14 dage, når vi andre kan få 2? Det er ikke en rimelig behandling at give Folketingets medlemmer og heller ikke debatten.

Jeg bemærkede, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Henning Gjellerod, sagde, at han regnede med, at forslaget kunne få en hurtig gang igennem udvalget. Dertil vil jeg sige, at vi i hvert fald gerne vil have tid til både internt i partiet og også med kontakter udadtil at se, hvad der ligger i dette lovforslag, og se, om det er fornuftigt nok, sådan som det er udformet nu.

Vi har naturligvis noteret os, at der kommer ændrede regler i EU, og vi er selvfølgelig også for, at danske selskaber på alle led og kanter skal være ligestillede med de udenlandske selskaber. Det er jo derfor, vi taler om, at en lang række lovgivninger skal være fælles inden for EU.

Det er interessant at se, at ministeren på dette tidspunkt synes, at det er meget vigtigt, at danske selskaber nu får lige vilkår med de øvrige selskaber inden for EU, men når det om lidt kommer til at dreje sig om hele den store afgiftspakke, så er det endelig vigtigt, at danske selskaber får ulige konkurrencevilkår i relation til resten af virksomhederne i EU. Vi synes ikke, at regeringens logik hænger sammen, men dette må vi se på et senere tidspunkt.

Vi påpegede fra konservativ side i forbindelse med den forrige lov, at vi ikke fandt, at det var rimeligt, at forbrugerne skulle løbe en meget stor risiko. Derfor har vi noteret os, at man nu har lagt det i to forskellige selskaber, og så kan vi i hvert fald i den henseende konstatere, at der er lagt loft over den risiko, som forbrugerne kan løbe.

Men også i relation til gårsdagens debat er vi stadig ikke sikre på den del af det, som handler